

THE HOUSE OF OUR FATHERS
JAN LAUWERS

8

THE HOUSE OF OUR FATHERS

JAN LAUWERS

Installatie & Performance

recyclage project - 20m x 5m x 5m

Jan Lauwers: "Ik bouw een huis. Een verplaatsbaar huis. Elk detail van het huis is een autonoom, niet functioneel, kunstwerk. Een gastvrij huis. Waar mensen worden uitgenodigd iets te betekenen.

Het grootste verschil tussen theaterwerk en beeldend werk is het gebruik van de tijd van de waarnemer. In theater bepaalt de maker de tijd van de waarneming van een beeld. Bij een 'beeldend' kunstwerk bepaalt de waarnemer zelf zijn tijd. In mijn theaterwerk gebruik ik het begrip grensbeeld. Een grensbeeld is een beeld dat, doordat ik de normale tijdsduur van de waarneming verleng, de tijd krijgt om door te dringen in de hersenen van de waarnemer. Dit beeld maakt dan geschiedenis bij de waarnemer. Het beeld wordt herinnering. Op dat moment valt het onderscheid tussen een grensbeeld (in het theater) en een beeldend werk weg. Als kunst niet doordringt in de herinnering van de waarnemer bestaat het niet.

Met Needcompany ben ik steeds aan het experimenteren met tijd. In de museale installaties brengen we performances die een dag lang duren en bepaalt de waarnemer zelf hoe lang hij een actie wenst waar te nemen. De plaats (in dit geval het museum) en de actie (het theater) worden in deze performances gedeconstrueerd door de subjectiviteit van de tijd bij de waarneming. Deze installaties zijn dus de noodzakelijke brug tussen de twee media waarin ik werkzaam ben.

Geschiedenis wordt steeds door individuen geschreven en is nooit een objectief verslag. Wat betekent de eigen geschiedenis tegenover de algemene geschiedenis? Kunnen we een geschiedenis schrijven die zinvol is? Wat betekenen deze objecten als ze een andere geschiedenis krijgen? Dat is de essentie van het huis. Een confrontatie aangaan met een verleden dat steeds veranderlijk is. Wat betekent dan geheugen? De hedendaagse kunstgeschiedenis wordt volledig politiek bepaald. De invloed van de kunstmarkt en de verschuivingen van welvaart in onze samenleving, gekoppeld aan de invloed van religies, is groter dan ooit. Wat betekent dit huis in deze context?

De eerste constructie (1ste versie) van het huis ontstond in BOZAR (Brussel) in maart 2007, naar aanleiding van de tentoonstelling RESTLESSNESS die ik samen met curator Jérôme Sans had gemaakt. Met wat ik vond aan afval in de containers van het museum (sokkels, houten panelen, glazen kasten, zaken die elke museum in de wereld na afbraak van een tentoonstelling weggooit omdat stockeren in steden veel te duur is) bouwde ik een eerste versie. In dit huis waren er nog geen eigen autonome kunstwerken aanwezig.

De 2de versie bouwde ik met wat ik vond aan restmateriaal in de kelders van haus der kunst in München. Zelfde dimensies, maar reeds enkele kunstwerken waren aanwezig. In de 1ste versie vond er een deconstructie plaats van 20 jaar Needcompany en in de 2de versie werden de Needcompany performers uitgenodigd om nieuw materiaal te ontwikkelen. In deze twee versies werden marathonperformances gehouden. Zowel live performance als muziek en video werk werden ad hoc gecreëerd.

BOZAR © Miel Verhasselt

haus der kunst © Miel Verhasselt

3de versie

Na de dood van mijn vader heb ik zijn huis, wat door zijn afwezigheid een ander huis was geworden, aan een grondig onderzoek onderworpen. Het huis zelf was door hem ontworpen en ik ben daar geboren en getogen. Ergens in de kelder, achterin een gammele kast, stond een glazen weckpot met daarin, op sterk water, het hart van een mens. Niemand heeft me ooit verteld waar dat hart vandaan kwam. Op de bovenste verdieping van het huis stond een glazen stolp met daarin een Egyptische dierenmummie in de vorm van een omgekeerde L, 36 cm hoog. We namen het mee naar het plaatselijke ziekenhuis, waar mijn vader als arts nog aan verbonden was, en lieten er röntgenfoto's van maken. Het bleek een jonge baviaan te zijn. Ook van dit object weet ik niet waar het vandaan komt.

Deze twee objecten hebben een eigen, voor ons onbekende geschiedenis, die het ontstaan van verhalen toelaat. Ik heb ze dan ook een centrale plek gegeven in mijn gedachten rond 'The House of Our Fathers'. Deze objecten zijn letterlijk uit hun eigen verleden weggerukt. Het hart komt misschien uit het oosten (in die tijd (1950) werden veel organen en skeletten uit India naar westerse universiteiten gebracht als studiemateriaal), de baviaan, waarschijnlijk geroofd uit een graf in Egypte, en gesmokkeld naar Europa.

Deze derde versie werd gebracht in o.m. Kunsthalle Mannheim (16. Internationale Schillertage, national theatre, Mannheim), Museum M (PLAYGROUND) en KunstFestSpiele Herrenhausen (Hannover).“

Jan Lauwers & Needcompany

Installation Jan Lauwers

Live performers Grace Ellen Barkey, Anneke Bonnema, Hans Petter Dahl, Julien Faure, Yumiko Funaya, Benoît Gob, Sung-Im Her, Romy Louise Lauwers, Maarten Seghers, Inge Van Bruystegem, Jan Lauwers, Elke Janssens e.a.

Productie & Techniek Marjolein Demey

Een Needcompany productie.
Met steun van de Vlaamse overheid.

3, 4 maart 2007 - BOZAR, Brussel

17, 18 november 2007 - haus der kunst, München

3 – 10 juni 2011 – Kunsthalle Mannheim, 16. Internationale Schillertage, national theatre, Mannheim

3, 4, 5, 6 november 2011 – Museum M | PLAYGROUND, Leuven

14, 15, 16 juni 2013 - KunstFestSpiele Herrenhausen, Hannover

NEEDCOMPANY

Hooikaai 35

B-1000 Brussel

+32 2 218 40 75

www.needcompany.org

info@needcompany.org

Artistieke leiding | Jan Lauwers

Zakelijke leiding | Yannick Roman: yannick@needcompany.org

Artistieke coördinatie | Elke Janssens: elke@needcompany.org

Dagelijkse leiding | Eva Blaute: eva@needcompany.org

Assistentie zakelijke leiding en tourmanagement | Toon Geysen: toon@needcompany.org

Technische leiding | Marjolein Demey: marjolein@needcompany.org